

opusdei.org

Głoszenie Królestwa Bożego i wzywanie do nawrócenia

"Prawda i sprawiedliwość,
pokój i radość w Duchu
Świętym. To właśnie jest
królestwo Chrystusa: Boże
działanie zbawiające ludzi" (Św.
Josemaria, To Chrystus
Przechodzi, 180).

28-01-2014

EWANGELIA WEDŁUG ŚW. MARKA

Gdy Jan został uwięziony, Jezus
przyszedł do Galilei i głosił

Ewangelię Bożą. Mówił "Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię". Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego ujrzał Szymona i brata Szymonowego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: "Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi". I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim.

Mk 1, 14-18 TEKSTY ŚW. JOSEMARI

– Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię (Mk 1, 15). Cały lud przychodził do Niego, a On go nauczał (Mk 2, 13).

Jezus spostrzega łódzie nad brzegiem. Do jednej z nich wchodzi. Do łodzi każdego z nas wchodzi z tak wielką naturalnością!

Zbliżając się do Chrystusa
powinieneś pamiętać, że On jest
bardzo blisko ciebie, że przebywa w
tobie: *regnum Dei intra vos est*
(Królestwo Boże pośród was jest - Łk
17, 21). Znajdziesz Go w swoim sercu.

Chrystus powinien królować przede
wszystkim w naszej duszy. Aby On
mógł we mnie królować, potrzebuję
obfitości Jego łaski. Tylko w ten
sposób każde uderzenie mojego
serca, każdy mój oddech, najbardziej
ulotne spojrzenie, najzwyczajniejsze
słowo, najzwyczajniejsze odczucie
przemieni się w radosne hosanna dla
mojego Króla, Chrystusa.

Duc in altum — Wypłyn na głębie! —
Pozbądź się tego pesymizmu, który
sprawia, że tchórzysz. *Et laxate retia*
vestra in capturam — i zarzućcie
sieci na połów. Powinniśmy więc
zaufać słowom Pana: wejść do łodzi,
chwycić za wiosła, podnieść żagle i

wyruszyć w bezkres świata, który Chrystus daje nam w dziedzictwo.

Et regni eius non erit finis — A Królestwu jego nie będzie końca! — Czyż nie raduje cię praca w służbie takiego Królestwa?

Różaniec Święty, trzecia tajemnica światła *Głoszenie Królestwa Bożego*

Chrystus, zaczynając swoją publiczną działalność na ziemi, nie proponuje żadnego programu politycznego lecz mówi: Nawróćcie się, bo blisko jest królestwo niebieskie (Mt 3, 2; 4, 17), i poleca swoim uczniom, aby głosili dobrą nowinę (Łk 10, 9), i poucza, aby w czasie modlitwy prosić o przyjście królestwa (Mt 6, 10).

Królestwa Boga i Jego sprawiedliwości, królestwa świętego życia, czyli tego, czego najpierw powinniśmy szukać, bo to jest jedynie prawdziwe i konieczne (por. Łk 10, 42)

Zbawienie przepowiadane przez Naszego Pana Jezusa Chrystusa jest zaproszeniem skierowanym do wszystkich: podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swemu synowi. Posłał więc swoje sługi, ażeby swoich zwołali na ucztę (Mt 22, 2-3). Dlatego Pan mówi nam: królestwo Boże pośród was jest (Łk 17, 21). Nikt nie został pozbawiony możliwości zbawienia; trzeba tylko, aby wszyscy posłuszni byli wymaganiom kochającego Chrystusa: narodzić się na nowo (por. Jn 3, 5), w duchowym życiu przypominać szczerść dziecka (por. Mk 10, 15; Mt 18, 3; 5, 3), usunąć z serca to wszystko, co oddala nas od Boga. "Zaprawdę powiadam wam, bogaty z trudnością wejdzie do królestwa niebieskiego" (Mt, 19,23). Jezus chce nie tylko słów, ale i czynów (por. Mt 7, 21), śmiałego wysiłku, ponieważ tylko ci którzy walczą, zasłużą sobie na dziedzictwo wieczne (por. Mt 11, 12).

Ludzi rozumiejący znaczenie królestwa proponowanego przez Chrystusa zdają sobie sprawę, że warto poświęcić wszystko, aby je osiągnąć: tak było z perłą, którą handlarz chciał nabyć nawet za cenę sprzedania całego swojego majątku, tak było ze skarbem znalezionym na polu (por. Mt 13, 44-46). Nie tak łatwo dostać się do królestwa niebieskiego: nikt nie może być pewien, że je zdobędzie (por. Mt 21, 43; 8, 12), niemniej pokorne wołanie skruszonego człowieka może sprawdzić, że jego drzwi otworzą się na oścież. Jeden z dwóch łotrów ukrzyżowanych z Jezusem błaga: Panie, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa. Jezus mu odpowiedział: "Zaprawdę powiadam ci: dziś ze mną będziesz w raju" (Łk 23, 42-43).

To Chrystus Przechodzi, 180

Królestwo niebieski doznaje gwałtu i ludzie gwałtowni zdobywają je (Mt, 9, 12). Nie jest to jednak siła, która ukazuje się w gwałtach popełnionych na innych; chodzi o gwałtowność z jaką walczymy z naszymi własnymi słabościami i ułomnościami; chodzi o odwagę nieukrywania osobistych niedomagań, odwagę aby nie maskować osobistych niewierności, o odwagę wyznawania wiary także wtedy, kiedy środowisko jest jej przeciwne.

To Chrystus Przechodzi, 82

Chrześcijanin powinien odnajdywać Boga pośród codziennych zajęć, odczuwając radość przyjaźni z innymi ludźmi, zwłaszcza w momencie przewyciężenia własnych, egoistycznych zapędów. Poprzez Chrystusa i w Duchu Świętym, chrześcijanin ma możliwość zażyłego życia z Bogiem Ojcem i przebiega swoją drogę

szukając Królestwa, które nie jest z tego świata, chociaż w tym świecie się rozpoczyna i przygotowuje.

To Chrystus Przechodzi, 116

Oczekując powrotu Pana, który przyjdzie osiąść pełnię swego Królestwa, nie możemy stać z założonymi rękami. Rozwój Królestwa Bożego jest nie tylko oficjalnym zadaniem tych członków Kościoła, którzy reprezentują Chrystusa mocą otrzymanych święceń. "Vos autem estis corpus Christi" (1 Kor 12, 27), wy także jesteście ciałem Chrystusa, przypomina Apostoł polecając nam zadanie wypełnienia tego faktu aż do końca.

To Chrystus Przechodzi, 121 *Aby wzrastał w nas Chrystus*

Od naszej pierwszej, świadomej decyzji niepodzielnego życia nauką Jezusa zapewne zrobiliśmy wielki

krok na drodze do wierności Jego słowu. Ale czyż nie jest prawdą, że pozostało jeszcze tyle rzeczy do zrobienia? Czyż nie jest prawdą, że – przede wszystkim – jesteśmy zbyt pyszni? Z całą pewnością potrzebujemy jeszcze jednej, nowej zmiany przepełnionej wiernością, głębszej pokory, aby – stopniowo wyzbywając się egoizmu – wzrastał w nas Chrystus: *illum oportet crescere, me autem minui* (Jn 3, 30); potrzeba aby On wzrastał, a ja bym się umniejszał.

Nie można stać beczynnym. Trzeba iść do przodu, do celu oznaczonego już przez świętego Pawła: Nie ja żyję lecz żyje we mnie Chrystus (Ga 3, 20). Zadanie to wygórowane i szlachetne: upodobnić się do Chrystusa, czyli być świętym. Jeśli chce się żyć życiem łaski, które Bóg zrodził w naszych duszach poprzez chrzest, nie ma innej drogi. Postępowanie do przodu polega na coraz pełniejszym

uświęcaniu się; zastój jest zaprzeczeniem normalnej drogi życia chrześcijańskiego. Ogień miłości do Boga musi być podsycany, musi wzrastać każdego dnia, zakorzeniać się w duszy; płomyk staje się płomieniem, kiedy spala nowe rzeczy (...).

Czy czynię postępy na drodze wierności Chrystusowi ? W codziennej, szlachetnej działalności apostołskiej, w normalnej codziennej pracy wśród kolegów? Niech każdy, bez zbędnego hałasu słów, odpowie na te pytania i zobaczy, że aby Chrystus mógł żyć między nami konieczna jest nowa przemiana, a nasze zachowanie się powinno być najczystszy odzwierciedleniem Jego życia.

To Chrystus Przechodzi, 58

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/goszenie-krolestwa-bozego-i-wzywanie-do-nawrocenia/> (23-03-2026)